Bijvoegsel aan « De Postrijder » van 30 Januari 1926.

Ee e Vergeliiking.

De jaren vervaren
Zoo snel ec zoo vluc ;
En zijn re eens ontgeleden.
Geen kracht van geb den
Keept e nog terug.

Met het jaar 1926 zijn wij het tweede kwart der twintigste eeuw ingetreden.

Werpen wij een blik op den pas afgelegden weg.

Het eerste kwart-eeuw dat beslaat de twintigste vertoont naast zekere verschijnsten, ook overeenkomsten met het eerstkwart der 19e eeuw.

Beide kwart-eeuwen waren tijden van terugwering. Beide zagen groote volksuitgaven, ontbindingen van Koningen en Adeldom.

Uit vasteloanden van den Franschen Keizer op de reis van St. Helena, voed in on zen oogen tijd zijn weergs in de gedrongen balingschap van den Duitschen Keizer op een Nederlandsch landgoed.

En evenals de overwinnende volken in 1815 na hun « rust » naar Parijs te Wenen kwamen om, te trachtig, van Europesche orde te herstellen, zoo kwamen in 1919 de overwinnaars samen te Parijs na Berlijn gegaard te hebben om den wereldvrede te ordeenden.

Beide pogingen vonden eerst hun werkelijke beklimming jaren nadien.

Werd in het eerste kwart der 19e eeuw de Franische adelaar in zijne vlucht over Europa gestuit, in het eerste kwart der 20e werd de Bijbel in zijn wereldvluchtcirkels tegen geboden.

De eerste werd voor lang gekortwiekt, maar of de tweede zoo lang zal machteloos zijn, dat zal aangroei zijnet slagpen, staat nog af te wachten.

Intusschen doet de nacoroog nu gelijk vroeger zijne hang nawerkende gevolgen weelen. De papieren vredesverdrag van Wonen in 1815 en Versailles in 1919, hebben jaren noodig om zich aan te passen aan de werkelijkheden.

Beschouwen de hedendagsche evolueren daartusschen door, slechts weinig tegengehouden door de politieke gebeurtenissen.

In het begin der vorige eeuw zoo ook nog, ook de gevolgen van den bijbling begeleiden aan het Franische Koningschap, dat Jacobinen onze eeuw is er niet minder door het uitmoorden der Prinsen van Condé en het meerhalen van de Russische alliantiecoalitiepolitiek. Het Jacobinisme is vroeger heeft een stap verder gedaan en wordt het Bolschevisme van vandaag.

Beide zijn als regim niet leefbaar. Ook niet e project te zijn, den men zeggen dat het hunne fatsal den weg opgaat van het eerste.

De geschiedenis van het menschelen levert vaak het toonel op van een gedang herlegtinen, doch onder een ander vorm.

Indien we ons hoeden jaren achteruit denken dan bevinden we ons verleden in een tijd van reactie tegen de oorlogen juist gelijk wij thans.

Ook zij trachten met ontzetting met gebroken veden en vreesvolle financiën af de Napoleontische periode, die eene aanoverschakeling was van oorlog en onrust in Europa. Leipzig en Waterloo herinnerende eene later Verdun en de Marne. Het Congres van Wenen wordt dat van Versailles en de naoorlogsche strubbelingen van een entvoldiend Europa kunnen worren op eene eene afstand en verschillen slechts in maat en intensiteit.

Een naoorlogsche tijd is er altijd een van reactie. In 1815 was het de poging de Heilige Alliance thans is het eene van den Volkenbond. De eerste was een verbond van geïnteresseerde Vorsten, thans is het een van geïnteresseerde regeerders. Wat even als er in de Heilige Alliantie niets « heiligs » lag, zo is de Volkenbond van Genève geen bond van « volken », maar van « Regeering ».

Met dit gescheiden met woorden dient men in de geschiedenis rekening te houden.

Het Familierecht en de verzwaring der Erfenisrechten.

De grondslagen van een wel ingerichten Staat is zonder twijfel de familie.

In de landen waar de wetgeving en de zeden de familie verbieslgen, daar en daar alleen heerschen vrede en voorspoed.

Een Staat, die naar waren voorzitgang streeft, moet dan zijnen invloed en zijne macht gebruiken om de familie te beschermen, en zijn oerste plicht is de rechten van familie te erkennen.

Het recht van zijne goeden aan zijne kinderen, als erfdeel, over te laten, is een der rechten door de natuur zelve aan den huisvader gegeven.

't Is de leer van « Rerum novarum » : « Het huisgezin is eene ware samenleving onder den elk andere gemeenschap en uitdien hoofd heeft zij ook meddelelijk hare eigene rechten en plichten welke tenoemaal van den Staat onafhankelijk zijn ».

Vermit nu het eigendomsrecht van natuurwege aan iederen mensch als afzonderlijken persoon toekomt, dan mag dit recht ook op den mensch overgaan in zoovere hij als hoofd van 't huisgezin is aangesteld.

De natuur legt den huisvader den beslijpen plicht op, aan zijne kinderen voedsel en levensonderhoud te bezorgen, ja zij gaat nog verder door « daar de kinderen het zijn hunne vader weergeven, en in zekere zin de uitbreiding van zijn eigen persoon zijn, zoo zet hem de natuur ook aan voor hen bekomst zorgen kinderen te zorgen, en te in staat te stellen, dat zij zich zelven lettamelijk kunnen verdedigen tegen tegenspoed en elende op de gevaarlijke loopbaan van deze wereld.

Doch hoe zou hij de verplichting kunnen volbrengen tenzij hij middel van vruchtbare zaken wikke hij in dinaarsen bij hetgeen in erfdeel aan zijne kinderen kan overlaten ?

Staatsminister Carlon de Wiart schrijft hierover bij aanprezen :

« Het vooruitzicht van eens de vruchten van zijnen arbeid aan zijne kinderen te kunnen overlaten is voor den huisvader een tegenwicht voor den Staat, een der krachtigste middelen om het vervullen zijner plichten het sparen en het werken aan te moedigen, en dat wat de Staat zich van de patrimonialiën goederen toegeent, verarmt het gezinschappelijk patrimonium van den Staat.

« De socialisten hebben voorgesteld dit belagen op de erfenissen af te schaffen, zoo zeggen zij, slechts te verdubbelen en dank aan de zonderlinge ontbouding van twee liberale volksvertegenwoordigers, hebben zij het principe van de belasting met 12 socialisten tegen 11 katholieken stemmen den aanneemen.

« Laat ons nuchtaam goed vertaan het verdelingen van de rechten van 't brugzin en de beschirming van den privaten eigendom, zijn twee hoofdpunten van het katholiek programma, in strijd met het socialistisch stelsel.

« En wat men ook moge denken over het samengaan van katholieken en socialisten in dit bijzonder geval, dan mag men niet bestuur van het land, dat samengaan wordt oomsgelijk indien de rechtzinzij er den eerbied niet vindt voor de goed begronden die de reden van hun bestaan zijn. »

BUITENLAND

DUITSCHLAND.

Hongerlijder uit Bechtsheim HADD AL 35 DAGEN VOLGEHOUDEN DOCH MOET HET NU ZUUR BEKOOPEN

Te Cassel s sinds ruim een maand in een hofdrinkhuis en al een plaats kint opsteiten, hongerkunstenaar te zien, die het weerbleeuwd in hongerlijden wilde verteren door 42 dagen niets te eten.

De man zou gedurende dien tijd de sonate van de stad. Nu heeft hij echter, na dat sinds reeds enkele dagen zijn tempera tuur aanmerkelijk was gestegen, het bedrieglijk verloren.

Hij werd naar een ziekenhuis gebracht Zijn toestand is onrustwekkend.

ENGELAND.

Opstand in eene gevangenis. — In de gevangenis van Pentonville is een opstand uitgebroken die echter spoedig is kunnen

MENGELWERK van «DE POSTRIJDER». — 24 —

DE Erfgenamen van Tilgate

NAAR HET ENGELSCH

VAN

GRANT ALLEN

En geen ander middel om hem het geld te doen teruggeven, dan het bekenen der vervalsching

Dat is de grooze dan de menschelijke natuur verdragen kan. Indien Montague Newitt op dit oogenblik bij hem gewoor wa re, dan zou Guy hem bij de keel gegrepen en verpulverd hebben.

Bij deze afschuwelijke ontdekking, trok hij zich van wanhoop en afgrijzen de handen uit het hoofd.

— Ta dit? Dat? Dat? Dat